

Bài Ba

Xử lí lòng của chúng ta để hạt giống sự sống thần thượng lớn lên bên trong chúng ta dẫn đến việc chúng ta trưởng thành trong sự sống vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời trong sự sống

Đọc Kinh văn: Mat. 5:8; 13:3-9, 18-23; Châm. 4:23; Giê. 32:39; Êph. 3:16-17

I. Chúng ta phải xử lí lòng mình trong ánh sáng của hiện diện Chúa để hạt giống sự sống thần thượng lớn lên bên trong chúng ta dẫn đến việc chúng ta trưởng thành trong sự sống; lòng là một khối kết gồm các phần bề trong của con người, là trường đại diện và cơ quan hành động của con người:

- A. Lòng chúng ta là một kết cấu gồm tất cả các phần của hồn—tâm trí, tình cảm và ý chí (Mat. 9:4; Hê. 4:12; Công. 11:23; Gi. 14:1; 16:22)—cộng với một phần của linh – lương tâm (Hê. 10:22; 1 Gi. 3:20).
- B. Việc vận dụng linh chỉ có hiệu quả khi lòng chúng ta tích cực; nếu lòng con người thờ ơ thì linh bị giam cầm bên trong và không thể tỏ ra khả năng của nó—Mat. 5:3, 8; Thi. 78:8.
- C. Hồn là chính thân vị, còn lòng là thân vị đang hành động; lòng là cơ quan hành động, người thừa hành, của toàn bản thể chúng ta.
- D. Các hoạt động và chuyển động của thân thể vật lí chúng ta tùy thuộc vào trái tim; cũng vậy, nếp sống hằng ngày của chúng ta, cách chúng ta hành động và cư xử, tùy thuộc vào chúng ta có loại lòng nào.
- E. Lòng là lối vào và lối ra của sự sống, tức “công tắc” của sự sống; nếu lòng không đúng đắn thì sự sống trong linh sẽ bị ngăn trở và luật sự sống không thể tự do hành động để chạm đến mọi phần của bản thể chúng ta mà không bị cản trở; dù sự sống có quyền năng lớn lao nhưng quyền năng lớn lao ấy bị kiểm soát bởi lòng nhỏ bé của chúng ta—Châm. 4:23; Mat. 12:33-37; đc. Êxc. 36:26-27.

II. Việc chúng ta lớn lên trong sự sống sẽ xây dựng Hội thánh là Thân thể Đáng Christ, điều này diễn ra bởi sự lớn lên của Christ là hạt giống sự sống trong lòng chúng ta (1 Gi. 3:9; 1 Phi. 1:23; Côl. 2:19; Êph. 2:21; 4:15-16; Mat. 13:18-23); chúng ta cần hợp tác với Chúa bằng cách xử lí lòng mình để lòng ấy có thể được gìn giữ với các đặc điểm sau:

- A. Đức Chúa Trời muốn lòng chúng ta mềm mại:
 - 1. Khi xử lí lòng chúng ta, Đức Chúa Trời cắt lòng bằng đá khô thịt chúng ta và ban cho chúng ta một lòng bằng thịt, một lòng mềm mại—Êxc. 36:26.
 - 2. Mềm mại nghĩa là lòng chúng ta thuận phục và nhượng bộ Chúa, không cứng cổ và không phản loạn—đc. Xuất. 32:9.
 - 3. Lòng mềm mại là đất tốt mà Chúa có thể tự do lớn lên trong đó; đó là lòng không bị làm cho chai cứng do đi lại với thế giới, không tự tư tự lợi và không có nỗi lo của thời đại và sự lừa dối của giàu sang—Mat. 13:3-9, 18-23.

4. Đức Chúa Trời làm mềm mại lòng chúng ta bằng cách dùng tình yêu của Ngài để cảm thúc chúng ta; nếu tình yêu không thể cảm thúc chúng ta thì Ngài sẽ dùng tay Ngài qua môi trường để kỉ luật chúng ta cho đến khi lòng chúng ta mềm mại—2 Cô. 5:14; 4:16-18; Hê. 12:6-7; đc. Giê. 48:11.

B. Đức Chúa Trời muốn lòng chúng ta thuần khiết:

1. Lòng thuần khiết là một lòng yêu Đức Chúa Trời và cần Đức Chúa Trời; ngoài Đức Chúa Trời, lòng ấy chẳng có tình yêu nào, xu hướng nào hay ao ước nào khác—Mat. 5:8; Thi. 73:25; đc. Giê. 32:39.
2. Lòng chúng ta nên đơn thuần cho Đức Chúa Trời đến mức chúng ta không sợ điều gì ngoại trừ sợ xúc phạm Ngài và mất hiện diện của Ngài—Thi. 86:11; Ês. 11:1-2.
3. Thuần khiết trong lòng là có một mục tiêu đơn thuần để hoàn thành ý muốn của Đức Chúa Trời vì vinh hiển của Ngài; mục tiêu của chúng ta nên là vui hưởng và đạt được Christ cách đầy trọn nhất—Phil. 3:7-14.
4. Chúng ta phải theo đuổi Christ “với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết”—2 Ti. 2:22; 1 Ti. 1:5; Thi. 73:1.

C. Đức Chúa Trời muốn lòng chúng ta yêu thương:

1. Lòng yêu thương là một lòng mà trong đó phần tình cảm yêu Đức Chúa Trời, cần Đức Chúa Trời, khao khát Đức Chúa Trời và mong mỏi Đức Chúa Trời, có mối quan hệ cá nhân, triu mến, riêng tư và thuộc linh với Chúa—42:1-2; Nhã. 1:1-4.
2. Chúng ta phải liên tục xoay lòng mình lại với Chúa và để lòng ấy liên tục được đổi mới hầu chúng ta có thể có tình yêu mới mẻ và tươi mới đối với Chúa—2 Cô. 3:16.
3. Mọi kinh nghiệm thuộc linh đều bắt đầu với tình yêu trong lòng; nếu không yêu Chúa, chúng ta không thể nhận được bất kì loại kinh nghiệm thuộc linh nào—Êph. 6:24; Khải. 2:4-5.
4. Tình yêu của chúng ta dành cho Chúa làm cho chúng ta có đủ phẩm chất, hoàn hảo và trang bị chúng ta để phát ngôn cho Chúa bằng uy quyền của Ngài; nếu yêu Chúa đến cực điểm, chúng ta sẽ được đổ đầy và tuôn tràn Ngài—Gi. 21:15-17; Mat. 26:6-13; 28:18-20.

D. Đức Chúa Trời muốn lòng chúng ta bình an:

1. Lòng bình an là một lòng mà trong đó lương tâm không mắc lỗi, không bị lên án hoặc không chỗ trách được—Công. 24:16; 1 Gi. 3:19-21; Hê. 10:22.
2. Nếu thừa nhận các tội phạm của mình trong ánh sáng của hiện diện Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ nhận được sự tha thứ và tẩy sạch của Ngài để có thể vui hưởng sự tương giao không gián đoạn với Đức Chúa Trời bằng một lương tâm tốt và thuần khiết—1 Gi. 1:7, 9; 1 Ti. 1:5; 3:9.
3. Kết quả của việc thực hành tương giao với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện là chúng ta vui hưởng sự bình an của Đức Chúa Trời, mà thực ra là chính Đức Chúa Trời là sự bình an đang làm nhiệm vụ canh gác lòng và tư tưởng của chúng ta trong Christ, giữ cho chúng ta được bình tịnh và thanh thản—Phil. 4:6-7.

Phil. 4:6 Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi điều, bởi cầu nguyện và cầu xin cùng với cảm tạ, hãy trình cho Đức Chúa Trời biết những điều anh em thỉnh cầu; 7 và sự bình an của Đức Chúa Trời, là điều vượt trên mọi hiểu biết của con người, sẽ canh giữ lòng và tư tưởng của anh em trong Christ Jesus.

4. Chúng ta cần để sự bình an của Christ phân xử trong lòng mình bằng cách tha thứ cho nhau hầu mặc lấy một người mới—Côl. 3:13-15.

III. Chúng ta cần thấy các chương ngại mà sự sống của Đức Chúa Trời phải đối diện trong lòng chúng ta:

- A. Nan đề thứ nhất mà sự sống của Đức Chúa Trời phải đối diện trong chúng ta là chúng ta không nhận thức được sự tối tăm trong các quan niệm con người của mình—2 Cô. 3:14; 4:4:
 1. Chúng ta cần thấy rằng điều duy nhất quan trọng trong đời sống Cơ Đốc là cách chúng ta quan tâm đến Đấng Christ sống động trong mình—Ga. 1:16; 2:20; 4:19; Phil. 1:19-21; 2 Cô. 3:18.
 2. Làm một Cơ Đốc nhân nghĩa là không nhận bất cứ điều gì khác hơn Christ làm mục tiêu của mình; nhiều người gặp khó khăn trong đời sống thuộc linh sau khi được cứu vì họ không biết con đường sự sống, và họ không nhận lấy Christ là sự sống của mình—La. 8:6.
- B. Nan đề thứ nhì mà sự sống phải đối diện trong chúng ta là đạo đức giả—Mat. 6:2, 5; 7:5; 23:13-29:
 1. Tình trạng thuộc linh của một người không được quyết định bởi biểu hiện bên ngoài mà bởi cách người ấy quan tâm đến Đấng Christ nội cư.
 2. Sự tốt lành thiên nhiên của chúng ta là tình trạng thuộc linh giả và thực ra là một trở ngại lớn cho sự sống; sự biểu lộ của sự sống bao gồm việc khước từ tính khí và sở thích thiên nhiên của chúng ta và chỉ để cho Christ vận hành trong chúng ta và phá vỡ chúng ta.
 3. Nếu chúng ta luôn làm việc theo tính khí và bản thể thiên nhiên của mình thì kết quả sẽ luôn là đạo đức giả.
- C. Nan đề thứ ba mà sự sống phải đối diện trong chúng ta là sự phản loạn—2 Cô. 10:4-5:
 1. Christ vận hành và chuyển động trong chúng ta để làm cho chúng ta sáng tỏ về ý muốn và những đòi hỏi của Ngài cũng như về sự dẫn dắt và xử lý của Ngài với chúng ta.
 2. Tuy nhiên, nếu chúng ta không vâng phục mà chống lại cảm nhận bên trong, không chấp nhận sự dẫn dắt của Ngài hay không trả giá, thì sự không sẵn lòng và chống đối ấy là sự phản loạn.
 3. Tội mà chúng ta phạm thường xuyên nhất và nghiêm trọng nhất thì không ở bên ngoài và không dễ thấy; trái lại, đó là tội không vâng phục cảm nhận của Christ ở bên trong chúng ta; Christ đang sống trong chúng ta và Ngài không ngừng ban cho chúng ta cảm nhận sự sống bề trong—La. 8:6; 1 Gi. 2:27; đc. Êph. 3:1; 4:1; 6:20; 2 Cô. 2:12-14.

D. Nan đề thứ tư mà sự sống phải đối diện trong chúng ta là năng lực thiên nhiên của chúng ta:

1. Nhiều anh chị em thật sự yêu Chúa, sốt sắng cho Chúa và rất kính kiền; tuy nhiên, nan đề lớn nhất của họ là sức mạnh cùng với năng lực và khả năng to lớn của họ; bởi vậy, Christ không có chỗ hay phương cách nào trong họ.
2. Có lẽ chúng ta có năng lực và tài năng, nhưng chúng ta không xem những điều đó là tội hay sự ô uế; thay vì coi thường năng lực thiên nhiên của mình thì chúng ta trân quý chúng; nếu không được phá vỡ trong chúng ta thì chúng sẽ trở thành nan đề đối với sự sống của Christ.

E. Nếu muốn sự sống của Christ không bị cản trở trong mình, chúng ta phải kinh nghiệm sự phá vỡ của thập tự giá và để cho những chương ngại này được xử lý và loại bỏ—Mat. 16:24-25.

IV. Chúng ta cần thấy các chương ngại chủ quan mà sự sống của Đức Chúa Trời phải đối diện trong lòng chúng ta:

A. Nan đề chủ quan thứ nhất là nan đề về tâm trí của chúng ta:

1. Nếu những điều chúng ta muốn làm xuất phát từ tư tưởng của mình thì những điều ấy sẽ không gì khác hơn là các hoạt động tôn giáo, cho dù có thành công thì chúng cũng không phải là chứng cứ của Christ được sống ra từ linh chúng ta—đc. Phil. 2:5; 1 Cô. 2:16; Êph. 4:23; La. 12:2.
2. Dù có sự sống của Christ bên trong nhưng chúng ta không hợp tác với sự sống của Christ trong các tư tưởng và hành động của mình; vì vậy, sự sống này không thể được sống ra từ chúng ta.
3. Khi tâm trí được đặt vào linh thì hành động bên ngoài của chúng ta hòa hợp với người bề trong của chúng ta và giữa chúng ta và Đức Chúa Trời không có sự bất nhất; Ngài và chúng ta hòa bình, không thù nghịch; kết quả là chúng ta cảm thấy bình an bên trong—La. 8:6.

B. Nan đề chủ quan thứ nhì là nan đề về ý chí của chúng ta:

1. Mặc dù tâm trí chúng ta thường hiểu ý định trong linh mình và chúng ta biết ý muốn của Đức Chúa Trời nhưng chúng ta không sẵn lòng thuận phục và vâng phục.
2. Có thể chúng ta hiểu, biết, lĩnh hội và cảm nhận sâu sắc rằng Chúa muốn chúng ta làm một việc nào đó, nhưng ý chí của chúng ta không chịu thuận phục và đầu phục, vậy là chúng ta đánh mất hiện diện của Chúa.
3. Cả ý chí mạnh mẽ lẫn ý chí yếu đuối trong việc thực hiện ý muốn của Chúa đều là những cản trở cho sự sống của Đức Chúa Trời; một ý chí đã được xử lý thì vừa mạnh mẽ vừa dễ uốn nắn bởi được Chúa khuấy phục và làm cho phục sinh; có ý chí có thể hợp tác với Đức Chúa Trời là một vấn đề lớn—Phil. 2:13.

C. Nan đề chủ quan thứ ba là nan đề về tình cảm của chúng ta:

1. Tình cảm của chúng ta cần có tình cảm của Đức Chúa Trời, và chúng ta cần hoàn toàn bước vào tình cảm của Đức Chúa Trời—2 Tê. 3:5; Phil. 1:8.

2. Chúng ta nên yêu bất cứ điều gì Đức Chúa Trời yêu, thích bất cứ điều gì Đức Chúa Trời thích, và ghét bất cứ điều gì Đức Chúa Trời ghét; tình cảm của chúng ta và tình cảm của Ngài nên trở thành một tình cảm—Êph. 5:25; 2 Cô. 12:15; 1 Cô. 16:24; Khải. 2:6; Phil. 1:8.

D. Hằng ngày, chúng ta cần được làm cho mạnh mẽ vào trong người bề trong để Christ là sự sống có thể lập nhà Ngài trong các phần chính yếu của lòng chúng ta, tức tâm trí, ý chí và tình cảm của chúng ta—Êph. 3:16-17.

V. Nguyện Chúa thương xót chúng ta và mở mắt chúng ta để thấy công tác trung tâm của Đức Chúa Trời trong thời đại này là con người có thể đạt được sự sống của Ngài, lớn lên và trưởng thành trong sự sống của Ngài; công tác của chúng ta nên truyền và cung ứng sự sống của Chúa cho người khác; chỉ có công tác ra từ sự sống của Ngài mới có thể đạt đến tiêu chuẩn đời đời của Ngài và được Ngài chấp nhận—Gi. 7:37-39a; 2 Cô. 4:10-12; 1 Gi. 5:16a; 2 Cô. 3:3, 6.